

SIDRAL AL PLATÓ!

- Versió Lectura -

Autora: Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 25 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició

(els noms propis dels personatges es poden canviar pels noms dels actors)

1- NARRADOR / A

2- PRESENTADORA

3- CANTANT FAMOSA

4- MÀNAGER (noi o noia)

5- MOSSO DEL PLATÓ

6- RAPER

7- DETECTIU CLARA

8- DETECTIU PATRÍCIA

9- NOIA POLICIA

ESCENA 1

NARRADOR : — El plató de televisió està buit. D'aquí a una estona començarà l'assaig del programa de la nit, i arriba la Presentadora parlant pel mòbil.

PRESENTADORA : — No ho sé, de veritat, però sembla que hi hagi fantasmes al vestuari! (...) T'ho juro, és com si el meu vestit de gala sortís de marxa cada nit. Un dia porta una flor a l'escot, un altre fa olor de whisky (...) Sí, per favor! És que ara tinc pànic d'obrir l'armari! (...) D'acord, molt bé, us espero. No em falleu eh! Adéu, adéu.

NARRADOR : — Mentrestant, ha entrat la Cantant seguida de la Màner, Quan la Presentadora tanca el mòbil, es gira i s'espanta de veure-les. Alhora, la Cantant s'espanta del crit.

PRESENTADORA : — Aaaaah!

CANTANT : — Aaaaah!

MÀNER : — Tranquil·les, per favor!

PRESENTADORA : — (*dissimula i transforma el crit en riure*) Aaaaah, ha, ha, ha, ha!
Ja sou aquí. Quina il·lusió!

NARRADOR : — La Presentadora fa dos petons a la Cantant, que mira la Màner amb cara de no saber qui és la Presentadora

MÀNER : — Eeeh, si; disculpeu: et presento la Mònica Climent, la presentadora més glamurosa de la tele...

CANTANT : — Encantada.

MÀNER : — ... i la Naiara Roig, la cantant més famosa del pop.

PRESENTADORA : — Naturalment! La meva convidada d'avui! Benvinguda..

MÀNAGER : — Jo sóc Laia Moré, la seva mànager.

PRESENTADORA : — Sí sí, ya ya; la mànager més cotitzada del mercat!

CANTANT : — (*crítica*) Així, aquest és el plató, oi?

PRESENTADORA : — Exacte, aquí rodem el nostre programa: “La Flor i la Nata”.

MÀNAGER : — Tot és en directe?

PRESENTADORA : — En súper directe.

CANTANT : — Jo no penso actuar si no faig un assaig, ja ho saps.

MÀNAGER : — És clar, vida, per això som aquí.

PRESENTADORA : — A veure, us ho explico: primer ballarà en Max, i després li
farem una entrevista. El públic haurà d'endevinar...

CANTANT : — (*mosquejada*) Quin Max?

PRESENTADORA : — En Max Plexiglàs, el súper Raperó.

CANTANT : — (*furiosa, marcant les síl·labes*) En Max... Plexi – glàs?

PRESENTADORA : — Si, vida, oi que és un gran artista?

CANTANT : — (*amb menyspreu*) Si ell és un artista, jo soc un barret.

PRESENTADORA : — Com?

MÀNAGER : — (*dissimula, conciliadora*) Diu que... ja és un gran artista tot i
que encara és un marrec!

PRESENTADORA : — És veritat; és molt jove! Un autèntic fenomen!

CANTANT : — (*furiosa*) Un fenomen de vergonya!

PRESENTADORA : — Perdó?

MÀNAGER : — (*fa veure que riu*) Síííí; el fenomen de Borgonya!
Ell va néixer a la Borgonya, oi?

PRESENTADORA : — No, no; ell és català.

MÀNAGER : — Sí, ja; però té una... besàvia de la Borgonya!

PRESENTADORA : — Ah? No ho sabia. Ai, disculpeu, que em truquen (*agafa el mòbil*) Siiii? Digues, amor? Nooo, encara estic treballant. Avui acabaré mooolt tard...

NARRADOR : — La Presentadora fa senyal que ara torna, i marxa cap als camerinos tot parlant per telèfon.

ESCENA 2

CANTANT : — Saps perfectament que no suportó el Max Plexiglàs! Per què no m'has dit que vindria al programa?

MÀNAGER : — No en tenia ni idea, vida; no m'ho havien comentat!

NARRADOR : — Entra el Mosso per la porta principal amb l'equipatge de la Cantant, i s'encamina cap als camerinos.

CANTANT : — La teva feina és saber-ho! Em nego a posar els peus al mateix plató que aquest cantant de pacotilla! (*al mosso:*) Quiet aquí!

NARRADOR : — El Mosso s'atura, amb l'equipatge a les mans, i la mira, esperant ordres.

MÀNAGER : — Però Naiara, vida...

CANTANT : — Res de vida. Marxo d'aquí ara mateix! (*al mosso:*) Torna això al cotxe.

NARRADOR : — El Mosso fa mitja volta amb l'equipatge i s'encamina cap a la porta principal.

MÀNAGER : — És que has firmat el contracte, vida! Si el trenques hauràs de pagar molts diners!

NARRADOR : — Amb la mà, la Cantant indica al mosso que s'aturi. Ell ho fa i espera. La Cantant es mira la Manàger uns instants, amb el rancor als ulls.

CANTANT : — A mi no em podeu posar a l'alçada d'aquest poca pena sortit dels barris baixos.

NARRADOR : — La Mánager indica al Mosso amb el cap que entri l'equipatge al camerino. Ell torna a girar cua i surt per la porta petita.

MÀNAGER : — És clar que no, vida. Per això et fa de teloner. No veus que surt abans que tu? Només està per omplir!

(...)

ESCENA 6

(...)

POLICIA : — Amb tots els respectes, senyoreta, abans d'acusar algú s'ha de tenir proves...

CANTANT : — Proves? Doncs mira: quan he sortit de la dutxa, el meu camerino feia pudor de tabac. Tabac negre, per a més detalls.

MÀNAGER : — Tabac negre? Uf, és pestilent!

POLICIA : — Tan vomitiu com el ros

CANTANT : — Això vol dir que hi ha entrat algú, no? Algú amb tant poca personalitat com per ser fumador.

POLICIA : — D'acord, molt bé. Senyora Moré, seria tan amable de fer entrar tothom?

MÀNAGER : — És clar que sí, vida.

CANTANT : — Me l'ha de tornar. És l'original, m'entens?

NARRADOR : — La Mànager surt per la porta dels camerinos i torna a entrar amb la Presentadora, el Raper i el Mosso

ESCENA 7

POLICIA : — Gràcies per venir. Necessito saber qui de vostès fuma negre

NARRADOR : — Es crea un petit moment de silenci.

MÀNAGER : — Jo fumo una mica... Però fumo ros.

RAPER : — A mi no em mireu. Jo no fumo.

MOSSO : — (*irònic*) Ah no? Què estrany.

RAPER : — (*de mal humor*) Què estrany el què?

MOSSO : — Que jo t'he vist fumar.

RAPER : — A mi?

MOSSO : — Sí. A tu.

RAPER : — Però què dius, què vols, d'on surts, tu?

MOSSO : — Jo? Sempre estic aquí. No em veieu, però jo ho veig tot.

CANTANT : — Ho sabia, que era ell. Gràcies, Dani.

RAPER : — No et flipis! Aquest tio s'ho està inventant! (*l'empeny*)

MOSSO : — A mi no em toquis. (*l'empeny*)

POLICIA : — Ei, ei, ei!

RAPER : — No però, què t'has cregut? Parla de tu; no has dit si fumes o no, tu!

MOSSO : — Jo no fumo, monada.

RAPER : — (*incrèdul*) No fumes?

MOSSO : — No.

RAPER : — (*encara més incrèdul*) No fumes?

MOSSO : — No.

RAPER : — No m'ho crec. Fas pudor, val? Deixa que et registri.

NARRADOR : — El Raper vol palpar-li les butxaques, però el Mosso no es deixa. La noia Policia aparta el Raper i registra el Mosso.

POLICIA : — Un moment! Ja el registro jo.

PRESENTADORA : — Quina situació més desagradable, per favor!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com